

کدام انسان را زودتر نابود می‌کند؛ هوش مصنوعی، بیماری یا جنگ؟

ابدی نبودن جهان هستی حقیقتی است که همه ادیان و اقوام به آن ایمان دارند، اما چگونگی پایان یافتن آن موضوعی است که ذهن دانشمندان و نظریه‌پردازان زیادی را به خود مشغول کرده و هریک برای آن فرضیه‌ای ارائه می‌کنند.

همشهری آنلاین: ابدی نبودن جهان هستی حقیقتی است که همه ادیان و اقوام به آن ایمان دارند، اما چگونگی پایان یافتن آن موضوعی است که ذهن دانشمندان و نظریه‌پردازان زیادی را به خود مشغول کرده و هریک برای آن فرضیه‌ای ارائه می‌کنند.

براساس گزارش ساینس الرت، ممکن است 6 میلیارد سال دیگر خورشید به مرحله غول‌پیکری خود رسیده و به جرمی غول‌پیکر و سرخ و متورم تبدیل شود و اتمسفر زمین را تبخیر کرده، پوسته و گوشته سیاره را از هم دریده و هسته آن را فروببرد. با این‌همه تا آن زمان شاید انسانی روی زمین باقی نمانده باشد تا این فصل پایانی سیاره‌ای که زمانی زیستگاه میلیون‌ها موجود زنده بود را به تماشا بنشیند.

احتمال اینکه حیات روی زمین بسیار سریعتر از مرگ خورشید و در نتیجه نابودی کل سیاره زمین از بین برود، در میان دانشمندان از اهمیت زیادی برخوردار است. اوایل سال 2015 محققان سوئدی بنیاد چالش‌های جهانی با همکاری با دانشگاه آکسفورد گزارشی را منتشر کردند که در آن به 12 خطر جهانی اشاره شده بود که از توانایی نابودی حیات در آینده‌ای نزدیک برخوردارند. نویسندگان این خطر را پایان تمدن بشر و یا حیات بشر توصیف کرده‌اند، سناریوهایی که هریک به گونه‌ای آخرالزمان را توصیف می‌کنند.

در میان این خطرهای جهانی مواردی مانند شیوع جهانی بیماری، فروپاشی اقتصادی، جنگ‌های اتمی، برخورد سیارک بزرگ و تغییرات اقلیمی به چشم می‌خورند. محاسباتی که به به انجام چنین مطالعاتی ختم می‌شوند بسیار حساس بوده و به ناشناخته‌های غیرقابل پیش‌بینی زیادی وابسته‌اند. اما این امکان وجود دارد که شدت احتمال هریک از این سناریوها را تخمین زد، کاری که محققان با استفاده از اطلاعات موجود برای 100 سال آینده بشر انجام داده‌اند.

نتیجه این بررسی‌های آماری نشان می‌دهد آنچه شانس بیشتری دارد که به تمدن یا حیات بشر پایان دهد هوش مصنوعی است. براساس گزارش چالش‌های جهانی، طی 100 سال آینده احتمال اینکه بشر سیستم‌های هوش مصنوعی بسازد که به راحتی خود را از دست انسان رهایی ببخشد زیرا به وجود انسان نیازی نخواهد داشت، یک به 10 است. با این‌همه محقق شدن این سناریو نیز کار چندان ساده‌ای نیست. در سال‌های اخیر متخصصان هوش مصنوعی به این نتیجه رسیده‌اند در صورتی که فکر شده عمل کنند، رایانه‌های فوق هوشمند بیشتر از آنکه مساله ایجاد کنند، می‌توانند مسائل بشر را حل کنند.

با این همه در گزارش عنوان شده که همین توانایی هوش مصنوعی را به خطری بی‌نظیر تبدیل کرده است که از یک سو می‌توان از آن برای مقابله با دیگر خطرهای استفاده کرد و از سویی دیگر ابزاری است که خود می‌تواند انسان را تهدید کند. در این صورت، یک روبات قاتل در این سناریو به اندازه‌ای یکسان می‌تواند خطرناک و بی‌خطر باشد.

خطر دیگری که شانس وقوع آن و در نتیجه نابودی نسل بشر در 100 سال آینده بسیار بالا است، آغاز شیوع جهانی یک بیماری یا جنگ هسته‌است. همچنین تغییرات اقلیمی نیز در صورتی که مهار نشود، تا 200 سال آینده تیشه به ریشه بشریت خواهد کوبید. نویسندگان این گزارش خطراتی که انسان قادر به مهار آنها نیست، مانند انفجارهای گاما در نزدیکی زمین و به آتش کشیدن کل سیاره را در نظر نگرفته‌اند.

خطر برخورد سیارک با زمین و نابودی آن نیز یک در 10 هزار تخمین زده شده‌است، به بیانی دیگر احتمال اینکه پیش از برخورد سنگ فضایی پنج کیلومتری با زمین، انسان‌ها به ویروسی آلوده شده و نابود شوند بیشتر است.